

ДІЛО

Видав: Видавнича Спілка „Діло“.

Львів, 13. червня 1917.

З вчерашньої буджетової дебати важні для нас особливо дві промови: шефа правительства і голови Української Парламентарної Репрезентації Галичини.

Коли хто ждав від гр. Кляя Мартініца нового слова, того слова, яке мало би бути заповідю нового життя в новій, перебудованій Австрії, то рішучо завівся. Промова президента міністрів, особливо політична частина її, се самі фрази, які можна поділити на дві групи: фрази самозрозумілих, отже зайвих, і фраз, до яких

ніхто не привязує поважного значення.

Зокрема гр. Кляя Мартініц подає в сумнів, чи ті програми, які знайшли вислів в заявах представників народів Австрії, є висловом волі народів, і протиставить їм програму правительства, в якою однаже правительство виступить як піаніше. На тепер замість програм чули ми фрази про могутчу, всіми народами люблену Австрію. Чи шеф правительства не відчував, що про любов народів до Австрії повинні би властиво говорити представники народів, а реч ник привітав повинен говорити про ті реальні умови вільного національного життя, якими Австрія забезпечить собі любов народів і тим самим могутчість?

Словом, промова гр. Кляя Мартініца нічия не ріжнила ся від промов, які вже від десяти літ проголошує кождий речник правительства в австрійськім парламенті, — і се власне є її сущна хиба.

Переходячи до промови п. Романчука, мусимо перше всего зазначити, що не знаємо її автентичного тексту й мусимо оцінювати її на основі того скупого її змісту, який подало урядове звідомлення, отже дуже можливо, що наші уваги викликані тільки тим, що той зміст не дає повного образу тієї промови.

Так, як її знаємо, — мусимо висловити здійснені, що п. Романчук так без застережень «повітав з радістю ідеї, висловлені в престольний промові». Ми вже в свій час звернули увагу, що престольна промова, ставлячи побіг себе програмі «свободного національного і культурного розвитку рівноправних народів», отже й народу українського, і програмі здійснення акту 5. падоліста 1916 що до Галичини, отже програмі, які себе взаємно виключають, ставить нас перед таємною заслоною, за якою, не знаюмо, що криється для нас. Є се обставина, яка не дозволяє нам висловлювати престольний промові признання без застережень, і на цю обставину повинен був вказати український речник.

Не бачимо в промові п. Романчука також достросня нашого становища до великої хвилі, яку переживає весь культурний світ і особливо український нарід. Як-раз вчера старалися ми вказати на ту велику хвилю й на потребу достроїти до неї наші змагання. Нині наші загальні уваги доповнено увагами про нашу політику в Австрії.

Від 1848 р. і аж до нинішнього дня домагалися ми утворення в спадщині короля Данила українського коронного краю в Австрії. Се домагання було подиктоване реальними умовами внутрішньої і заграничної політики: на перебудову політичної карти Європи не заносилося, а на основу переміну внутрішнього ладу в Австрії також ні, а до того всего в Росії наше положення було таке, що тут в Австрії, нам могли кождої хвилі говорити й дійсно говорили: «Як би вам тут не було, все-таки тільки тут ви маєте змогу національного існування!» В таких обставинах домагання утворення коронного краю Австрії було «запитом» національної свободи, яке могло бути зреалізоване.

З вибухом війни нашою програмою стало розбити царську Росії і визволене України, утворене самостійної української держави в союзі з центральними державами. Та замість здійснення своїх програм російська армія заняла всю австрійську Україну, якої частище що й досі держить. Рівночасно гнет царизму ще важче налаг на український нарід. В таких відносинах

Виходить що-дни раніше
крім п'ятниці.

РЕДАЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10, II. поверх.
Кonto пошт. № 26.778.
Адреса тел.: «Діло—Львів».
Число телефону 261.
Рукописи
реклама не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:	
післячко	270 к.
четвертичко	9— *
піврічко	16— *
піврічко	12— *
у Львові (без доставки):	
післячко	240 к.
четвертичко	7— *
піврічко	14— *
шіорічко	28— *
За замову адреси	
платить см 50 к.	

Ціна оголошень:

Стрічка п'ятівісім, двохнадвісім, та
тота 40, в надвісім 50, з
позадівісім 60, з
позадівісім 80, з
позадівісім 100.
Некрологія стрічка 1 к.
Статистичні згадки
— увагою.
Одне прямірник клієнту
у Львові 10 с.
за провінції 12 с.

Начальний редактор: д-р Василь Панайотов.

узвільнене австрійської України від російського занять й утворене з неї українського коронного краю Австрія знову представлялося як сумнівного, що можна було осягнути.

Та ті відносини належать до безповоротної минувшини.

Над російською Україною нема вже царського ярма і вона має звогу, — хоч не без боротьби в зосійською державністю — здійснити свою власну державність. В занятих Росією частях австрійської України править у країнський генерал-губернатор. Тепер уже ніхто нам не може сказати: «Як би вам тут не було, все таки тільки тут ви маєте змогу національного існування!»

Далі в цілім культурному світі лунає клич свободи народів, які не повинні оставати під накиненом ім'я владю. Що сей клич буде грati важну роль при ліквідації війни, се ясне.

В кінці в Австрії заноситься ся на війни, яких далекосягlosti не можна навіть ще тепер обняти в цілій повноті. Вистане взяти під увату змагання Німечів, Чехів, Поляків, південних Славян, а до того додати справу занятих областей, що зрозуміти, що повоєнна Австрія не буде Австрією з перед війни.

Сі всі відносини — інтернаціональні, на руинах царизму і австрійські — не можуть остати без впливу наше становище. Домагаючися утворення українського коронного краю в Австрії, — так, — але в Австрії передвоєнній, себі, коли-би при ліквідації війни привернено знати quo ante. Коли ж ця Европа стоїть перед основними війнами, то чи тільки ми одні можемо бути на стільки скромні, щоб не бажати нічого більше, як наші діди й батьки з 1848 р.?

Ми домагаємося рівного права з усіма народами культурного світу, — се в основі, — а в яких формах се право буде здійснене, се залежить від кожного-часник відносин. Тє, що вчера було в нашій програмі таєміт, нині може знати підпітим, а завтра може стати таким невистарчачим, що і вдвали в дискусію на такій платформі про відники національної політики не повинні.

Чи сей момент був зазначений в промові п. Романчука? Чи буде в ній зазначено, що утворене українського коронного краю в Австрії не є нашим домаганням на вікі, без огляду на всі відміни, перед якими тепер стоїть ціла Європа і світ цілий, тільки домаганем у мовним, яке кождої хвилі може стати міненим стовпом на шляху наших національних змагань?

Масно вражіне, що всого того в промові п. Романчука не було, що вона до ваги і поваги хвилі, витвореної сею фазою війни і перемінами, які зайшли в положення дев'яти десятих частин українського народу, не була достроена.

Державна Рада.

(Телеграма ц. к. Кореспонденційного Бюро).

Відень, 13. червня 1917.

Приступлено до дальшої дискусії над першим читанем бюджетової пропозиції.

Пос. Зайд (соц. дем.): Перші слова, вискані тут в Палаті соціальної демократію, є присвячені справі мира. Від початку війни соціальні демократи заступали погляд, що предметовою причиною війни є імперіалізм, але се не вносить особистої відповідальності керуючих політиків 1914 р. Після війни буде першим нашим завданем знайти відповідальних винувавців в сій державі.

Опісля бєсідник займає ся справою міжнародної конференції в Стокгольмі, на якій представники пролетаріату можуть промостити шляхи до мира. Як-що ім поталантити, то стокгольмська конференція доведе до одночасного порозуміння і тоді у всіх країнах пінчеться велика мирова пропаганда. Бєсідник сподіється, що французькі і англійські соціалісти теж піднімуть боротьбу з тими, які підбурюють до війни.

Бєсідник різко критикує правління гр. Шірі-

ка та апроваційну політику Його кабінету. Господарська політика гр. Шіріка завдає державі Богато глибші рани ніж якнебудь програна битва.

Становище Поляків.

П. Лазарський казав, що Польща ладить ся до обходу торжества свого воскресення. Перед п'ятівісім в'ку пала Польща в нерівній боротьбі з неприятелем. Була побіджа, але не зломана. Польща зчленено з матією Європи, але польський народ не міг бути знищений. Польський народ ніколи не призначав наслідства довершенному на собі. Бєсідник пригадує усі змагання Поляків до осягнення свободи аж до утворення легіонів, що при боці Австро-Будинь, щоб зломити російську тиранію. Бєсідник пригадує відому краківську революцію сімомісячі і парламентарів послів в 28. мая 1917, яка домагається ся самостійної Польщі і з основою лінією польської політики.

Бєсідник дивується, що деякі круги добачують в сій революції поступованс, яке звертається проти династії і австрійської держави. Проти такого пояснювання справи бєсідник рішучо протестує. Польські інтереси не є в суверенітеті з австрійською державною думкою і не стають поперець інтересам монархії.

Далі обговорює бєсідник політику пра- вительства. Виступає проти асесії цивільної адміністрації в Галичині. Місце цивільного на- місника заняє військовий, який, хоча був най-ліпшим генералом вождом, не може бути добрим намісником в цивільній адміністрації. В Кракові усунено легальну адміністрацію, а установлено комісара кріості.

Бєсідник обговорює справу заведену в Галичині воєнних і полевих судів також для цивільних людей. В таких судах засідають люди, що не вінюють краєвої мови, хоча була відповідна скількість авдіторів і офіцірів, що говорили по польськи і по українські. Будучи що ци показує, скільки лиха вийшло з того передовісім для сільського населення.

В імені польського кола візває бєсідник правительство, щоби перевело цілковиту зміну системи в Галичині на всіх полях публічного і господарського життя, щоби спричинило поворот до ліпших відносин що до конституції, адміністрації, судівництва і т. д., щоби врешті занували в Галичині нормальні відносини. Бєсідник заявляє, що доки сі жаданя, відомі правительству в численних скарг, не будуть сповнені, Поляки не будуть підпирати сього правительства.

Палата панів.

Заява президентства міністрів.

ВІДЕЛЬ (Ткб.) 13. червня. На нинішнім засіданні Палати панів зложив президент міністрів гр. Кляя Мартініц заяву. Зазначає, що ціла Його політична карієра є тісно злучена з Палатою панів, а Його погляди вийшли в традиції, яка була все представлена в сій Палаті. В імя сих найвищих інтересів держави, для яких Палата панів виявляла все найглибше зрозуміння і які все як найсильніше підтримала, просить о підпірті правительства в Його змаганях. Народи Австрії в часі таємних боїв виявили свою «єдність і привязаність до держави, а в суперечності з тим стояв факт, що досі не дійшли до голосу на терені парламентарного представництва. В тім мусіло правительство бачити діку суперечність між гігантичним виязлом державної сили і зменшенем позаги дер жави на полі внутрішньої політики. Правительство не могло зволити на те, щоби серед усіх держав, що ведуть війну, одинока Австрія була позбавлена парламентарного апарату. В чим-раз голоснийм кликано О Державну Раду давало ся чути не тільки бажання збору до свободного висказування думок, але також відгомін солідарності і зединеності

волі народів Австрії зробити з парламенту значущим діянням.

Бесідник перейшов до обговорювання великих задач, яких жде парламент. Висказав думку, що поль Австрії, яка віднесла триумф на полях найбільших битв, не заведе в законодатих тілах. Представив основні лінії в справі відповідного положення австрійського питання. Наперед пригадав заяву, яку свого часу зложив в Палаті панів, що ані односторонній централізм, ані одностороння автономія, тільки автономічний централізм може довести до цілі. В погляді на нашої державної думки не вільно забувати ні про внутрішну суть національної держави, ні про історичний розвиток країв і держав, передовсім не пільно збудувати про концепцію «створення цілого державного організму». Австрія втратила би в певністю звязок з своєю історичною підставою, колиб перейшла до дневного порядку над правами країв і не від повіла би землю європейському післанництву, колиб хотіла народи, в ній злучені, спільнота в національнім і культурним розвитку. Правительство є за задережанням випробованих підстав нашої конституції, але признає потребу органічної далішої її будови. У відповідь хілі виступить з пропозиціями в тій мірі.

Далі обговорював президент справи, що є в зв'язку з воєнною господаркою. Говорив про угоду в Угорщині, про програму суспільної опіки, яке міститься в престольній промові, і про письмо в справі утворення міністерства здоровля.

Бесідник вінчить словами: Нехай божа благодать візволить, щоби сей великий час, який Австрія переживає в боротьбі о своє становище в Європі, став також великим часом для її внутрішнього розвитку.

Цивільна управа Галичини.

Львів, 13. червня 1917.

«Neue Freie Presse» доносить, що 11. с. м. засідає довші наради польських політиків з президентом міністрів, які є вступом до позших конференцій про всі галицькі країні справи та про польське питання. На цих нарадах виявив президент міністрів про свою прихильність для польського домагання, щоби в Галичині заведено повну цивільну управу.

Національні заяви в першім дні бюджетової дебати.

На вчерашнім засіданні Палати послів після промови президента міністрів забрав голос пос. Странський.

який передовсім дав вислів свою жалеви, що нема в Палаті дра Крамаржа та що й інші його товариші перебувають в карних заведеннях замість прийти до парламенту. Бесідник

Ю. СТРИЖАВСЬКИЙ.

13

благослови ж, старче праведний, нас, ублеглих сідникою чад твоїх і научи нас путем хождення твоего во всяким благочесті і чистоті, — скінчив отець Володимир і вчинив низький поклон дідушкові. Але ще низше, до самінської землі, уклонив ся Йому дідунь, примишивши від нового образ св. Павла ісповідника, свого небесного патрона. За отцем Володимиром, коротше й не так чудо, промовляли Миколай і Харитин, потім молодий отець Лев, від внуків, а нарешті отець Кость, що, почавши своє слово, як і попередні бесідники, по церковно-слов'янському, мішане з російським, кінчив Його мовою... дідушкових парадіян:

... ще не загинула слава Божа серед людей, коли перед престолом Всешильного стоїть такий заступник наш, як старемський, шановний дубновецький отець; не погиб ще й рідний край наш, коли за нього, за Його люд, горить до Господа отсе просте, та чисте серце, коли моляться за той люд отсі боголюбиви уста. Парадіян! Панови братство і всі ви, люди добри! Шануйте свого старемського, позажакайте, го діти Йому, не відворкуйте; пам'ятайте добре пік відшого отца рідного і прощайте Його немочі, в часами, може, й гостре, старече слово. Знайдите, що після старемських прийдуть новітні, може бути, ѿ Й віші, та не такі самі. Хай-же вам Бог помагає синувати, а Ім батькувати увас же та й ще, з'їздили вищу вас, дідуню отса, й вас, діточко духовні, з парадійським святою.

називає сей парламент парламентом без ніг і голови, бо конституційні відносини тільки тимчасові. Небавом однак прийде день, коли ніхто не буде могти стояти між чеським народом і королем. Бесідник має надію, що новий монарх не буде ставити ніякої перешкоди волі чеського народу і свободі народу, проти цього відповіді станові служити тій волі і свободі. Бесідник жалується, що давна ненависть австрійського правительства до чеського народу існує дальше і у нового кабінету, чого численні приміри находити.

Про відокремлення Галичини сказав п. Странський: Не бажаю розбирати питання, як далеко від політичного ренесансу Польщі ідея відокремлення Галичини відповідає принципові самоозначення народів. Розширене автономія Галичини в певністю не є виключеною річю. Коли однак гр. Клям думав, що ми увійдемо до державної Ради, до якої не увійшли би польські послані в їх дотеперішнім числі, то грубо помилюється. Ми не дамо тут довершити насильства над собою. Коли більші мали стати самостійними, чого їм бажаємо і чого хочемо, а ми тут мали бути віддані насильству, то се очанало би розягане сеї державної Ради. Чеський народ змагає до перетворення монархії на основі спільноти незалежних, рівноправних держав, яка мала би притягаючу силу для балканських Славян і для великої польської держави, якої відроджене небавом довершить ся і що ми повітаємо разом без зависті (оплески на чеських місцях). Коли се поведеть ся, то всі, володарі і народи увійдуть в таку гарну будучість, що її не зуміє зобразити ніяка уява.

Іменем німецького національного союза

заявляє пос. Доберніг, що є обов'язком чести Палати послів відповісти адресою на престольну промозу, повну великудущих думок. Шлях, яким бажає піти щас Карло, є також шляхом однодумців послі. У незрячів мусить зрешту зовсім надія, немовби австро-угорська монархія могла бути приневолена до заключення миру за всяку ціну. Жорстока війна мусить дати державі запланені граници, удержані, а що найменше запоруку тривого впливу на області добуті в кривавім дужанні, мусить її дати запоруку економічного розвитку на суші і на морі та основи до далекого йдучого упорядковання внутрі держави. Те упорядковання не означає вимеження прав ненімецьких народів. Невідкладно умовою будучого уложення карти Європи мусить бути удержане спільноти інтересів між союзними осередніми державами, передовсім між Австро-Угорщиною і Німеччиною.

Заява Словінців.

Пос. Корошець почав промову в словінській мові, а опісля по німецькі сказав: На чолі своїх домагань мусимо поставити домагань скорого мира. Своїм державно правним застереженем бажали південної Славяні сказати, що живіт в монархії Словінці, Хорвати і Серби мусить бути зединені під скіптом габсбурської династії.

Заява Словінців.

Кажучи останнє, отець Кость взяв на руки першого дідуньового правнука, маленького Левчука, Каритоненка, піднів Його в гору й смачно поцілував в лобасту голівку.

Промови скінчили ся.

Дідусь низенько вклонився благочинному, яко заступникові владики, так само священикам, іншим гостям, братчикам і всім парапіянам.

Спасибі! Благодарені, люди добре, за честь і труди. Господь да благословить вас од нині і до віка і віддасть вам стеринею. Спасибі, дідуочки!

Півта заспівала многоїті, а до дідуна й бабуї почали приступати по одній — рідня, гости, чоловіки, діти, баби, зможи памі, зможе селяни. Артеч, дід Павло, баба Стешка, Раї, Гая, Евген Маркович, другі півчи, що дікі скінчили сплати і змішилися з звичайними присутніми. Хоругви, січки й ліхтарі приватним способом, через садок, понесли до церкви, матеви меншав, почали ся приватні розмови.

Церковне святковане скінчило ся.

Вздовж по подвір'ї протяглися полотни — скатери, заставлені стравами для братчиків, церковників та пожаліжних парапіян, гости сіли обідати під оріхом, діждалося ся свого й жебрачтво: котрась з мамушок роздавала Ім коло пікарі по пів книжі та шматку сала або ковбаси. Закінчі сісти до єбіду, дідусь винішов до громади на подвір'ї: ще раз подякував людям за честь і «труд», припорошуваючи істі та більш по важких частував чаркою в власній руці. Потім передав здорову зелену пляшку й чарку «дядько», старому дікові, доручив Йому частувати далі, а сам, побесідувавши ще трохи з братчи

Християнсько-суспільний посол

Гавзер видає нові збори парламенту. Вказує на пожежу, яка шаліє довкруги і питає, чи її можна погасити, коли ще підіймати ся і ю жалату, в якій партії будуть себе поборювати. Спільні праці є обов'язком палати. Християнсько-суспільна партія готова відложить на другий пляс свої домагання. Виявляє ся, чи і друга сторона зробить те саме. До тепер того не видно.

П. Гавзер іменем християнсько-суспільної партії в огляду на незалежні відносин заявляє за буджетовою провізорією. Бесідник домагається поправи просто скандальніх пемсі душовенства, доцільної політики супроти середнього стану, та звернувся до проти централізму, в яких діється ся богато неналітивних річей. Закінчив заявюю, що після в дійсно миром шарем, в дорозі до миру підуть за ним християнсько-суспільні з одушевленням.

Опісля промовляє іменем Українця посол Романчук, якого промова поміщена в попереднім числі нашого дневника.

Румунський посол

Ончул заявляє як Румун, що в Австро-Угорщині дані в всякі умови до зединення цілого румунського народу.

За право самоозначення.

Пос. Тоболька заявляє, що монархія мусить понехати дуалізм і централізм та зорганізувати ся на ново на основі прав всіх своїх народів до рішання про себе. Тому, що президент міністрів є не має довіри у партії бесідника, є не добув Його собі нинішнюю заявю, партія бесідника буде голосувати проти провізорії.

Пос. Редліх висказує погляд, що

Австрія потребує дальшої будови на існуючих вже основах. В тій цілі треба вдергати державну одностайність, а внутрішні відносини треба уложить в той спосіб, щоби єони, хоч не даючи всім народам всього, буди корисніші, як досі. Бесідник поборює погляд, що осітою є конечне.

На письмо пос. Дієstryjанського, що він домагається, щоби також розпорядки, видані на основі § 14, були в палаті піддані дискусії, відповідь президента, що досі не було можності приділення тих предложений дотичним комісіям, бо таких комісій ще не вибрано.

На внесене пос. дра Тобіша увалено вибрати комісію з 52 членів для передискутування справ, які остають в звязку із спрагою причинників.

Виссеня.

Між іншими поставлено отсі виссеня:

Пп. Романчука, Костя Левицького, Дністрянського і Сингалевича в справі привернення відмінних в часі війни конституційних прав.

Пп. дра Евгена Левицького в справі зміни закону про причинників і про поступовання адміністраційного трибуналу в тих справах.

Пп. дра Льва Левицького, Колесси, Петрушевича і Стефаніка в справі положення українських виселенців в Галичині і Буковині.

ками, подав ся під оріх, де на його чекало все та товариство дітей, внуків, правнуків, родичів і знайомих.

По «Отченаші» сів поруч з бабунею, та з'ївши свій звичайний старечий кулешник, скромно, мовчиши сидів у протязі всього обіду, а безкрайм числом страв та цілою рікою трунків. Лиш коли благочинний, підвішавшися, з чаркою в руці, проголосив слово—два на честь юпілята, дідуна і собі встав і з наперсточком свого «підкріплюючого» вермуту привітав благочинного, а в Його «лиці і преосвященнішого нашого владики», Олег моргнув до своєї піачої, і не сподідавши ще залік його звісі, розлягле ся по саду. Благочинний аж зачверовів ся від задоволення, прикала та вигадка до вподобі й дідуньни. Незабаром знов пішли промози, чулі і такі, що скінчили але з велими, славянські і російські, а нарешті—знов на «мові парапіян», виголошена, звичайно, отцем Костем. Пре його була чутка, що він «хоклома», а серед рідніх навіть відомо було, що він ніби то лише в галицьких газетах, так рідко розкаже; а почне з Костемом говорити, то Бог іх святий знає, де вони того по-научувалися: «освітлення», «досвідчення», «природописний», «метафоричний»... От скажати, в Шевченка або в Котки, але в них того не має: «узгліднення»—чиста комедія!

Але якож «комедія»—з засадом протестує Лядик:—от ми всі, скільки нас тут є, балакаємо цею мовою!

Інтерпеліції:

внесли між іншими:

П. Дністрянський в справі охорони прав української мови у повітових властях в Городку.

П. Костя Левицький в справі поведення сутичок Українців при даванні відпусток на життя.

П. Загайкевич в справі господарської відбудови ряту громад в перемиськім і мостицькім повіті.

П. Загайкевич в справі поведення правительственного комісара в Стрию.

П. Дністрянський в справі удержання приватної гімназії в Яворові.

НОВИНКИ.

Львів, 13 червня 917.

— Відзначене. Підполковник Казимир Павло лицар Любич Гужковський, управитель староства в Сокали, відзначений лицарським хрестом ордена Франц Йосифа в восени декоруючи.

— З Наукового Товариства ім. Шевченка Засідання історично філософічної секції відбудеться в четвер 14. мая о год. 5 попол. з порядком: 1. Др Ст. Балей: Осудні почуття. 2. Д-р Т. Вінковський: Предтеча університету ім. Франца I. у Львові.

— **Важне для тих, що мають місячну платню.** З нагоди засідання повного Комітету для привітання митр. Шептицького в дни 8. с. м. зложили на фонд для українських сиріт: д-р Лесь Кульчицький 500 К., д-р К. Студницький 50 К. (на рахунок евакуованих 500 К.), о. Теод. Лежогубський 100 К., д-р А. Говикович 100 К., проф. В. Масляк 20 К. Деякі з присутніх піднесли слушно, що раді би дуже причинитись також відповідним датком до цього фонду, однак не стати їх на одноразовий значніший видаток, а знову не вирадає прещіль збувати такої цілі кількома коронами. З огляду на те, що порішив Комітет просити всіх, що мають місячні сталі платні, щоб зволили декларувати відповідні квоти, а отісля складати їх довільними місячними ратами. Подаючи отес до ласкавого відома, замічамо, що дотичні заявки і гроші належать по силати до Товариства "Дністер" на вкладкову книжку ч. 10.300. — За Комітет: д-р Ст. Федак.

— **Важне для евакуованих, які мають худобу.** Красне Товариство господарської "Сільського Господар" у Львові пригадує виселенцям, які мають худобу, що Центральна відбудова Секція II. в Кракові вул. Чиста 16, має до розпорядження фонди на удержані худоби евакуованих. Фонди є на акцію закупки, перевозу і удержання худоби вносилися в 1916/17 році кругло 11,850.000 К., а на рік 1917/18 на само удержані ухвалено квоту 1,000 000 К. Грішми сими орудіє рільничі Секція Централі відбудови в Кракові при помочі старості, в округах яких розміщені худоби евакуованих. Гроші є при

значенні на закупно віщи і на наем пасовиськ для худоби евакуованих. Евакуовані, які удержані худоби власним коштом, мають право хадати звороту коштів, виложених на удержані. Домагати ся звороту коштів удержані худоби, за купна наша, найму пасовиськ належить в дотичнім старості, а відповідно в Центральній відбудові Секції II. за посередництвом Красного Товариства господарського "Сільського Господар" у Львові вул. Зім'орівська 20.

— **Вільні посади.** В галицькій Заведені для темних у Львові будуть з новим шкільним роком до обсадження посади кваліфікованого у правителя і кількох учительських сил. Оферти на письмі можна вже тепер складати в дирекції Заведеня у Львові, вул. Софії 4. 31.

— **Візки на однорічний ж'язчий торговельний курс Мечислава Колстофа, проф. і. к. торговельної академії у Львові, розпочнуться з дні 23. червня і будуть відбуватися до дні 4. липня щоденно з відмінами неділі і свят в школі від львівської при вул. Конопника 21. П. п. від год. 10—12 передвідлуднем і від 4—6 пополудні. Оплата 10 К. Пропспект і IX школінг авіамісія безплатно.**

одинокому щіло з привернене єдності Греції на основі конституції, але відповідь, що король може рішити ся як ветером по зборах коронної ради, зложені з бувших міністрів. По вручені Зім'єю комісареві листу з привілеєм абдикації бувши король висловив бажане похідти англійським кораблем до Італії, а звідси до Швейцарії.

ВОЕННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРІЙ-УГОРСЬКОВІ ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дні 13. червня 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ і НА БАЛКАНІ.
Не було змін.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

З послідніх неприятельських авіамісій виявляється, що ззовні невогоди, на які Італійці дуже стільки разів жалувалися, не дозволила в військах днів зіткнення наступу розвинуті сильніше. Так отже на височині Семи громад вчора неприятель що-йно, коли на стала пітьма, міг поповнити свої наступи, чи спрямовані були на область Цебю з що-йно після півночі також проти Монте Горно і гравічних верхів. Наши війска з альпійських країв відперли неприятеля, який особливо на північнім крилі своєї атакової групи поніс дуже криваві втрати. В області над Сочею місцями значніша боротьба артилерійська.

Заступ. шефа ген. штабу Ф. Геффер.

НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дні 13. червня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група війск базарського наступника престола кн. Рупрехта: Сильними філіями огні артилерії поборювали себе в луці Іпері і на півден. від Довер. На захід від Варнегон в позднє від часу Англійців в нашім винищуючім обміні тільки в кількох місцях вспів вийти з розів. Йдучі вперед філії війск завернулися серед втрат супротиву, злучені нашою піхоти і артилерії. Вечером зможено там в подібний спосіб новий англійський атак. На захід від шляху Аррален був спрощений рано сильний артилерійський огонь на наші становища. Значні англійські сили, які на північному березі потока Суше залякували нас і вдерлися до наших ровів, відпerto в сильнім протиноступі. Наступили завзяті бої на ручні гранати, в яких наші відділи стиснули місце, в якім вдерся неприятель, але ще остало в його руках.

Група війск німецького наступника престола: В деяких відтінках Френ.

Абдикація грецького короля

АТЕНИ, 12. червня (Авас) Король Константин абдикував у користь свого сина Оле ксандра.

АТЕНИ (Авас). В понеділок перед полуночю начальний комісар союзників Іонії відбув нараду з президентом міністрів Зім'єм і заходив від нього в імені охоронних держав абдикації короля й визначене наступника з виключенем наступника престола.

Замісі призначав безкорисність держав, яких

Хто хоче придбати собі і свої рідні

Певний і добре обезпеченій маєток

най користає з воєнно-позичкового людового обезпечення тов. „ЯКОР“.

Вже від першого дня обезпечення тов. „ЯКОР“ на себе вою небезпеку смерти обезпеченого і зобов'язує ся доповнити в цілості своє зобов'язане **хочби смерть його неступила на війні, у двобою або через самовбивство.**

Товариство підіймається відповідно до умовленої премії вручити обезпеченому по 15. літах, в разі його скоршої смерті, сейчас його рідні

500 до 4000 корон — номінальної VI. австрійської воєнної позички (вільно від податків, 5½% амортизаційної державної позички).

Не потреба відмінних лікарських оглядів!

Вільно обезпечити також тих, що находитися у війску, на фронті, в етапах, або поза фронтом в краю!

Премія виноситься від кожних 1000 кор. ном.

при віку обезпеченого	річно	чвертьрічно	місячно	тижнево
до 30 літ	K 45.50	K 12.—	K 4.30	
від 31—41 літ	K 50.20	K 13.10	K 4.80	
46—55	K 57.—	K 15.—	K 5.30	K 1.20

Жовніри на фронті або в етапах доплачують крім того в перші роки вже раз на все військовий додаток, котрій виноситься річно 20 кор., чвертьрічно 5 кор., 50 сот., місячно 2 кор.

Як включавтися обезпечені?

Долучений внесок належить виповнити і передати до бюро зголосіння або післати вірост на адресу: *Ukrainische Abteilung der K.A.V. des „Anker“, Wien XVIII, Höhnegrasse 19/12*, а зараз післати премію.

За жовнірів можуть включити обезпечені їх жінки або ірвіни.

Кошт обезпечення

приміром 30-річної особи виносити буде в разі пільгового премії через північ 15 літ (K 45.50 × 15) всіго K 682.50

і за ту в малих і так дуже додічних ратах заплачено усю одержити від K 45.50 с. а його родина одержити за тих K 45 K 50 с. ціле та обезпечені.

ту мав Енота, в Шампанії і над Мокою хвиль
ми сильна огнева діяльність.

Група війск князя Альбрехта:
Нічого нового.

На східнім і македонськім фрон-
ті не було більших боєвих діяль-
тей.

Перший квадирмейстер ген. Людендорф.

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Мене хто вінє, де находити ся жена Йосифа Ганч-
икса зі села Берліків. Кропів, Катерина і дітими:
Михаелом, Марією і Ганеко, авантюри доносять о тім о.
Мих. Яхимовичі парохи в Красові п. Бродки коло
Михайлова над р. 392 1-3

Оголошення.

— ПОЧЕНС НІ! —

Усім позам спеціальнім пудером "Слава", пакет за 1·20 K.
На провінцію висилаю тільки за попереднім надісланням
належності 1·40 с. на пошту. — Одиноке застувство

S. FEDER, — Львів, Синютуська ч. 7.
279 36-60

Надзвичайні Загальні Збори

ТОВАРИСТВА „СИРІТСЬКИЙ ЗАХИСТ“

в Перемишлі

відбудуться дні 23. червня 1917 р. о годині 5
вечером в комнатах товариства "Віра" в Пере-
мишилі з слідуючим порядком днівним:

1. Купно реальності дня Сирітського Захисту.
2. Внесення і запити.

Коли о год. 5 вечера не збереться стату-
том вимагаючий комплект членів, то другі За-
гальні Збори відбудуться о годині 6 вечера
того самого дня, в тим самим локацію і з тим
самим порядком днівним без огляду на число
присутніх членів.

За Виділ

Проф. Сабат о. В. Левицький,
секретар. голова. 406

АДВОКАТ
Д-р Францішок Філіпек
отворив канцелярію
в Туриці. 408 1-3

Відтяті і сей внесок післати на руки **Ukrainische Abteilung der K.-A.-V. des „Anker“, Wien XVIII, Höhngasse 19/12.**

ВНЕСОК

на військо-позичкове обезпечення на случай смерті і на дожиття
в 15-літнім реченнем істновані.

ВІДПОВІСТИ НА ВСІ ПИТАННЯ ЯСНО і ЧИТКО.

Не вживати!
Грамота ч.

ТОВАРИСТВО ОБЕЗПЕЧЕННЯ ЖИТЯ I РЕНТ

Віденський, Hoher Markt 11 (Ankerhof)

Основане 1858 р.

1. як і називко обезпечені особи? (Що
до жінок також її родове прізвище).
2. які розміри суми обезпечення? (До-
пустимі суми обезпечення: K 500, K 1000,
K 2000, K 3000 і K 4000).
3. В яких ратах має бути премія сплачувана?
Чи в річних $\frac{1}{2}$, чвертірних $\frac{1}{4}$, місяч-
них $\frac{1}{12}$, чи тижневих $\frac{1}{7}$ ратах?
4. Чи обезпечений може освідчити, що в хвилі підписання внеску не є свідомий, щоб
терпів на якусь для життя грізну слабість або на наслідки віднесені тяжких ран
б) Ісля неможлива потверджуюча відповідь належить подати близькі дані о істну-
ючій або перебутій в протягу послідніх тисячі літ слабості чи уломності
5. Чи котре з товариств обезпечені відкинуло вже коли цікаво або в ча-
сти внесення обезпеченого на обезпечені життя, подати коли то було і де?
6. Кому мається пілати грамоту обезпечені? (Точна адреса!)
7. Хто і де має додати премії виплачувати?

* Особи, які уродилися перед 1. січня 1862, або без відмінної часу уродження всі ті, що в поважно хорі, «без попереднього піддання» або лікарським організмам

Посередниками виплачувані на титулом зачату.

для
Внесення та підписання відбулося в мої присутності

Панночка-Українка, в читким письмом, що змінила
свате на ім'я, складе паралельне місце в книзі-рівні з
веката д-ра Андруї Чайковського в Саксонії, 408 1-2

ДАХІВКАРНІ

з Красові Централ для господарської відбудови
Галичини, на сплату ратами доставляє

Краєвий Союз господарсько-торговельних спілок

у Львові, Зімбровича 20.

Услівія на жадання. З замовленнями належить спі-
літи ся, бо запас невеликий.

VI 1-1

ЗВІЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Товариства Українських приватних урядів відбудуться в суботу дні 7. липня 1917 о год. 12 в позднє від-
лі Сокола Львів вул. Руська ч. 20.

Порядок Зборів:

1. Відчитане протоколу з попередніх Зборів.
2. Звіт з діяльності Товариства.
3. Вибір членів Ведлу і IX заступників і контролерів.
4. Внески та виплати.

Львів дні 11. червня 1917.

Денис Кучка

Михайло Лазорко

член Ведлу.

РУСЬКА ЩАДНИЦЯ

в Перемишлі

вулиця Косцюшко ч. 2.

Призначає і надає відмінну підробу відмін-
ні урядів. Відклади опроцентовані на
4%, починаючи від січня наступного року по дні з竣-
шенням аж до посідного року перед двома відборами.

ВКЛАДИ в "Руській Щадниці" можна скла-
дати особисто в касі товариства, поштових аген-
тств, грошевими листами, чеками поштових від-
ділень, які Дирекція Щадниці віддає відомі від-
повідно відомі відборами.

Уділне позичок: а) гіпотечних пактів зі-
мінним амортизаційними ратахами на протягі
10-45 років вибору позичачного; б) на пакети
ефектів, які відносяться до експорт-векселів. Спеціальний зо-
годинуємо відмінно відкрито.

Посредниками у відкриту позичок в Гл. Відомі
Відомі землемірів кредитів в Кракові.

Всюлює інформацію і друків у ділові канцелярії
"Руської Щадниці" вул. Косцюшко, Народний Ін-
ститут, щоденно блакорисно в годинах урядів
від 9-1 год, крім неділі і українських свят.

Після 14. листопада "Руської Щадниці", відкрите
через п. к. міністерство внутрішніх справ
засідає в товаристві "Руської Щадниці" в Перемишлі
задовільно відповідь на звернення пуштарів, фольварків
і т. п. капіталів, які отже "Руської Щадниці"
пуштарів обслугують.

III. 46 7